# Ankenævnet for Forsikring

Den 7. februar 2018 blev i sag nr. 90800:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

---

Forsikringstagerne har olieforureningsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. De klager ved deres advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for en olieforureningsskade fra en overjordisk olietank i en garage.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at olieinstallationen er i strid med olietankbekendtgørelsen, og at klagerne er i ond tro omkring de faktiske forhold ved installationen.

Klagernes olietank samt rørinstallationen til boligen blev monteret i 2009 som erstatning for en gammel olietank fra 1970'erne. Klagerne konstaterede den 12/11 2014, at der var en utæthed ved rørføringen tæt ved tanken, og at der var lækket olie.

Nævnet har den 15/3 2017 ved kendelse nr. 89680 tidligere truffet afgørelse i sagen, hvorved klagerne fik medhold i, at selskabet skulle anerkende at yde forsikringsdækning for forureningsskaden fra olietanken af 2009. Nævnet henviser til for så vidt angår sagsfremstillingen til kendelse nr. 89680.

Nævnets formand har efter selskabets begæring herom vurderet, at der foreligger nye oplysninger, som giver nævnet grundlag for at genoptage sagen, jf. § 21 i nævnets vedtægter. Nærværende kendelse træder derfor i stedet for kendelse nr. 89680.

2. 90800

Af nævnets kendelse nr. 89680 af 15/3 2017 fremgår bl.a.:

> **"Nævnet udtaler:**
> Klagerne fik i februar 2009 installeret ejendommens nuværende olietank samt olierørledninger. Klagernes advokat har oplyst, at den gamle tank fra 1970'erne skulle udskiftes i henhold til reglerne om sløjfning af olietanke.
>
> Olietanken af 2009 er en overjordisk 1200 liter tank placeret i en garage 15-20 m fra huset. Rørføringen er nedgravet mellem hus og garage.
>
> Den 12/11 2014 konstaterede klagerne, at olieinstallationen havde lækket, idet der var en utæt samling mellem rørføring og olietank. Af ingeniørfirmaets feltnotat af 24/11 2014 fremgår, at spildet må forventes at være mindst 300 liter. Ingeniørfirmaet anfører videre, at olieinstallationen er udført med mekaniske samlinger undervejs på rørføringen, hvilket ikke er tilladt i henhold til olietankbekendtgørelsen.
>
> Installationen blev i 2009 udført af ... Service v/..., som efter det oplyste er en enkeltmandsvirksomhed, der har eksisteret siden 1993, og som er klagernes nabo.
>
> Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at det af forsikringsbetingelsernes punkt 5 fremgår, at forsikringen ikke dækker, når forureningen stammer fra installationer, som sikrede vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom, indeholdt i olietankbekendtgørelsen.
>
> Nævnet lægger til grund, at olieinstallationen som følge af de mekaniske rørsamlinger ikke opfylder forskrifterne i olietankbekendtgørelsen.
>
> Nævnet finder efter en samlet vurdering af sagen, at selskabet ikke har bevist, at klagerne vidste eller burde have vidst, at installationen ikke opfylder de krav, der følger af olietankbekendtgørelsen.
>
> Nævnet bl.a. har lagt vægt på, at klagerne i 2009 har ladet installationen udføre af en montør, der var CVR-registreret med egen virksomhed i godt 15 år. Nævnet finder, at selskabet ikke har godtgjort, at der var omstændigheder, som burde have fået klagerne til at indse, at montøren muligt manglede sagkundskab eller erfaring til at udføre en lovlig og forsvarlig installation. Nævnet bemærker, at der ikke ud af olietankbekendtgørelsens bestemmelser om brug af sagkyndig montør kan udledes et egentligt autorisationskrav til den sagkyndige.
>
> Nævnet har også lagt vægt på, at ulovligheden omkring rørsamlingerne vedrører tekniske forhold, der ikke kan antages at være en almindelig forbruger bekendt. Det kan ikke antages, at en almindelig forbruger af egen drift ville kunne opdage, at der foreligger en ulovlighed som den omhandlede ved installationen uden at gøre en ganske betydelig indsats med at sætte sig ind i tekniske myndighedskrav til installationen. Nævnet finder, at det ikke kan anses for uagtsomt, at klagerne har henholdt sig til, at installationen er udført af en professionel erhvervsdrivende.
>
> Nævnet finder herefter, at selskabet skal anerkende at yde forsikringsdækning for forureningsskaden fra olietanken af 2009.

Nævnet bemærker, at nævnet ikke har taget stilling til erstatningsopgørelsen, herunder om den konstaterede olieforurening i det hele stammer fra den olietanken af 2009, eller om der også delvist er tale om ældre forurening fra andre forureningskilder.

Som følge heraf

b e s t e m m e s:

Selskabet, Topdanmark Forsikring A/S, skal yde forsikringsdækning for den olieforureningsskade, der hidrører fra utætheder ved rørføringen ved klagernes olietank af 2009.

Klagegebyret tilbagebetales."

Selskabets advokat har i brev af 20/4 2017 til nævnet bl.a. anført:

"På vegne af Topdanmark Forsikring A/S, jf. vedtægternes § 21, skal jeg bede om nævnets genoptagelse af sagen, da det er vores opfattelse, at nævnet har afgjort sagen på forkert grundlag, jf. nærmere nedenfor.

Fører nævnets genoptagelse af sagen ikke til, at nævnet ændrer afgørelsen således, at Topdanmark Forsikring A/S ikke skal anerkende forsikringsdækning for den olieforureningsskade, der hidrører fra utætheder ved rørføringens olietank fra 2009, anfægter Topdanmark Forsikring A/S afgørelsen, jf. vedtægternes § 17, stk. 5.

Det følger af olietanksbekendtgørelsens § 33, at den **ejer** eller **bruger**, som vil etablere et anlæg under 6.000 liter tilsluttet et fyringsanlæg, blandt andet skal sikre, at sugerøret udføres i overensstemmelse med bilag 2, afsnit 1, nr. 4 eller afsnit 2, nr. 2.

Nævnet har helt korrekt lagt til grund, at de mekaniske samlinger ikke opfyldte kravene i olietanksbekendtgørelsen.

Pligtsubjektet i forhold til bestemmelserne i olietanksbekendtgørelsen er ubetinget ejer eller bruger af anlægget. Det betyder uden tvivl, at det er klager, der skulle sikre sig, at reglerne i olietanksbekendtgørelsen blev overholdt i forbindelse med etableringen af tanken i 2009, og det betyder også, at det er klager, der har bevisbyrden for, at de af den ene eller anden årsag ikke vidste eller burde have vidst, at de mekaniske samlinger ikke opfyldte kravene i olietanksbekendtgørelsen.

Det følger af olietanksbekendtgørelsens §§ 32 og 40, at både installationen af et nyt anlæg og vedligeholdelse af et anlæg skal udføres af en sagkyndig person.

En sagkyndig person defineres i olietanksbekendtgørelsens § 6, nr. 22, som en person, som dels er tilknyttet en virksomhed, der udfører det aktuelle arbejde, og dels på grund af erfaring eller uddannelse er kvalificeret hertil. Virksomheden **skal** have tegnet en erhvervs- og produktansvarsforsikring, som dækker den pågældende type arbejde.

Kravet om, at virksomheden skal have tegnet en erhvervs- og produktansvarsforsikring, som dækker den pågældende type arbejde, er indført dels for at sikre den fornødne sagkundskab, dels for at give tankejerne en nem mulighed for at tjekke, om den fornødne sagkundskab hos installatøren er til stede.

Arbejdet med udskiftning af olietanken i 2009 blev angiveligt udført af … Service v/… (cvr …). I forbindelse med at olieskaden blev konstateret, oplyste klager til [ingeniørfirma], at … Service v/… ikke var autoriseret VVS'er, men 'bare kan lidt af hvert'.

Der er ikke under sagen fremlagt faktura på det af … Service v/… udførte, men alene en mail fra … Bank om, at klager den 17. marts 2009 betalt kr. 13.196,99 til … Service v/…. Hvad arbejdet vedrørte, fremgår imidlertid ikke.

Efter modtagelsen af ankenævnets kendelse har Topdanmark Forsikring A/S konstateret, at … Service v/… er forsikret hos … Forsikring, og virksomhedens branchekode er 412000 – opførelse af bygninger. … Forsikring har endvidere oplyst, at … Service v/.. er forsikret som ejendomspasning – altså som en slags vicevært og ikke til arbejde med udskiftning af olietanke. Fuldstændigt i overensstemmelse med de oplysninger, som klager gav til [ingeniørfirma] i forbindelse med skadens konstatering, men som nævnet ved kendelse vælger slet ikke at nævne i sin afgørelse.

… Forsikring har endvidere oplyst, at … Service v/… i august 2015 har anmeldt en forureningsskade, som følge af at firmaet havde opsat en olietank, og at … Forsikring har afvist skaden med henvisning til, at skaden var sket som følge af arbejde, som … Service v/… ikke havde tegnet risiko for.

Det betyder, at … Service v/… ikke har tegnet forsikring for opsætning af olietanke og dermed ikke har tegnet den i olietanksbekendtgørelsens §§ 32 og 40 forudsatte erhvervs- og produktansvarsforsikring for det pågældende arbejde.

Nævnet har således ved sin afgørelse fejlagtigt lagt til grund, at … Service v/… var sagkyndig i olietanksbekendtgørelsens forstand.

Det er endvidere Topdanmark Forsikrings A/S' opfattelse, at det ikke er korrekt at pålægge selskabet bevisbyrden for, at … Service v/… ikke er sagkyndig, særligt når der ikke foreligger nogen dokumentation for, hvilke arbejder der er udført, samt hvilke typevirksomhed der er tale om.

Nærværende sag er næsten tilsvarende med den sag, der efter 4 dages hovedforhandling og den tilknyttede bevisførelse blev afgjort af tre byretsdommere ved Retten i Holbæk og er optrykt i MAD 2011.419. I sagen, der lå til pådømmelse, var en tank blevet installeret af en installatør uden særlig sagkundskab (en traktormekaniker), men installatøren havde glemt at skifte rørføringen, som var påkrævet. Uanset at arbejdet med udskiftningen af tanken var foretaget af en erhvervsdrivende, fandt dommerne enstemmigt, at tankejeren burde have haft kendskab til de faktiske forhold, der gjorde rørføringen ulovlig. Topdanmark havde været berettiget til at afvise forsikringsdækningen.

Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, og retspraksis, senest Østre Landsrets dom af 25. oktober 2016 og Vestre Landsret dom af 14. februar 2017, der begge vedlægges til orientering, at såfremt tankejeren vidste eller burde have kendskab til de faktiske forhold, der gjorde, at installationen var ulovlig efter bestemmelserne i olietanksbekendtgørelsen, er der ikke forsikringsdækning.

Rørføringen fra fyret til tanken fremgår af billeddokumentationen vedhæftet [ingeniørfirmas] feltnotat af 24. november 2014. Heraf fremgår tydeligt, at der er flere mekaniske samlinger på føderøret.

Det kan derimod ikke tillægges betydning, at klager ikke vidste, at de mekaniske samlinger var ulovlige, jf. særligt MAD 2011.419B og MAD 2006.683Ø, slet ikke da klagerne valgte at løbe den ikke ubetydelige risiko at lade arbejdet udføre af et firma, der kunne 'lidt af hvert', og som slet ikke havde tegnet erhvervs- og produktansvarsforsikring, der omfattede det udførte arbejde.

Det er således fortsat Topdanmark Forsikring A/S' opfattelse, at klagerne vidste eller burde have haft kendskab til de faktiske forhold omkring installationen og dermed i det mindst burde have vidst, at installationen objektivt set ikke var i overensstemmelse med olietanksbekendtgørelsen.

Topdanmark Forsikring A/S var derfor berettiget til at afvise forsikringsdækningen for hele den på ejendommen konstaterede forurening."

I brev af 20/6 2017 fra klagernes advokat til nævnet hedder det bl.a.:

**"1. Er der grundlag for at ændre Ankenævnets afgørelse?**
Topdanmark har anmodet sagen genoptaget med henvisning til, at Nævnet skulle have afgjort sagen på et forkert grundlag.

Det er klagers opfattelse, at Nævnets afgørelse af 15. marts 2017 er afgjort på et korrekt grundlag, og således bør stå ved magt.

Topdanmark har fremlagt følgende nye information, til støtte for, at Nævnets afgørelse bør ændres:

- … SERVICE V/… har ikke tegnet en erhvervs- og produktansvarsforsikring, som dækker den pågældende type arbejde
- Topdanmark har fremlagt to nye afgørelser, henholdsvis dom afsagt den 25. oktober 2016 af østre Landsret og dom afsagt den 14. februar 2017 af Vestre Landsret
- Topdanmark har endvidere fremført yderligere bemærkninger til to tidligere fremlagte domme henholdsvis MAD2006.683OE og MAD 2011.419.

I det følgende gennemgår vi og belyser, hvorfor de fremlagte domme som angivet ovenfor er indlysende rigtige og i øvrigt ikke har betydning for denne sag.

**1.1 Dom afsagt den 25. oktober 2016 af Østre Landsret**
I denne dom frifandtes Topdanmark for at forsikringsdække en olieforurening på appellantens ejendom. Af Landsrettens begrundelse og resultat fremgår, at:

> *'Køber af ejendommen er en professionel aktør, der i erhvervsmæssigt øjemed opkøber ejendomme, som kræver betydelig renovering, hvorefter ejendommene istandsættes og udlejes.'*

Endvidere fremgår, at der 'ikke var en 'decideret olielugt', hvorfor Landsretten har lagt til grund, at der lugtede af olie.

Endvidere har Landsretten lagt til grund, at køber ikke havde *'foretaget undersøgelser af olietankens forhold til olietankbekendtgørelsen før indgåelse af købsaftalen, men valgte at underskrive aftalen, der blandt andet indeholdt bemærkningen om sløjfningsbestemmelserne. Køber kan således ikke siges med rimelighed at have gjort, hvad der kunne forven-*

*tes af ham, for at opnå en viden og dermed bringe sig i god tro om de faktiske forhold omkring tanken.'*

Der er således tale om en køber, der forinden købet var gjort bekendt med olietankens ulovlighed, som var en professionel aktør som i medfør af sit erhverv allerede har en burde-viden og der var olielugt på ejendommen, der ligeledes forstærkede denne burde-viden.

Resultatet er derfor ud fra de konkrete omstændigheder åbenlyst rigtigt.

Dette står dog i modsætning til nærværende sag. Der er her tale om to ældre damer, [klagerne], der er forbrugere, og ikke har en særlig viden om reparation af rørføringer.

Tværtimod har de fået skiftet rørføring i henhold til olietankbekendtgørelsen af en professionel erhvervsdrivende, og er derfor i god tro om de faktiske forhold omkring tanken.

Der er således ikke grundlag for at lægge ovennævnte afgørelse til grund i forbindelse med denne sag, idet der er tale om helt forskellige faktiske omstændigheder, der ikke kan føre til det samme resultat.

**1.2 Dom afsagt den 14. februar 2017 af Vestre Landsret**
I denne dom frifandtes Topdanmark for at forsikringsdække en olieforurening på appellantens ejendom. I henhold til parternes procedure fremgår, at ejer af ejendommen

> *'...anerkender, at olietanken var ulovlig, at den skulle udskiftes, og at den også blev det. Han anerkender endvidere, at man i forbindelse med lovpligtig udskiftning af en olietank skal forholde sig til, om olierørføringen er lovlig, og at olieforureningen er kommet fra en utæthed i den del af olieføderøret/oliesugerøret, der har løbet i et hulrum under betondækket i mellemgangen ind mod kælderens vaskerum og fyrrum til oliefyret. Han har endvidere oplyst, at han, hvis landsretten anser røret på skadesstedet for at have været en ulovlig installation, frafalder sit anbringende for byretten om, at han hverken vidste eller burde vide, at røret ikke opfyldte de offentlige forskrifter.'*

Der er således ikke i denne sag tale om, hvorvidt tankejer vidste eller burde vide, at der var tale om en ulovlig rørføring. Tankejer anfører selv, at dette anbringende ikke fastholdes.

Det er derfor ganske korrekt, når Landsretten kommer frem til, at tankejer i den pågældende sag vidste eller burde vide, at der var tale om en ulovlig rørføring, idet tankejer selv har tiltrådt dette.

I nærværende sag er der dog ikke tale om, at [klagerne] vidste eller burde vide, at der var en ulovlig rørføring.

Den pågældende sag kan derfor ikke anvendes som argumentation for, at [klagerne] vidste eller burde vide, at der var tale om en ulovlig rørføring.

**1.3 MAD2006.683Ø**
Topdanmark har allerede fremlagt denne dom under behandling af den oprindelige sag for Nævnet, men har nu genfremlagt dommen i tilknytning til spørgsmålet om [klagerne] burde-viden.

Det fremgår af dommens side 3, at

> *'… har forklaret blandt andet, at han er uddannet elektriker og el-installatør med eget firma. Han har ikke før overtagelsen af ejendommen i 1998 selv haft olietank, men han var bekendt med, at det var noget, der kunne give problemer, derfor undersøgte han i forbindelse med købet nærmere, hvilken tank der var tale om. (..) Han var således klar over, at det var en AJVA tank, hvilken størrelse den havde, og hvornår den var nedgravet.'*

Af Landsrettens begrundelse og resultat fremgår:

> *'Det følger af ordlyden af § 30 i den dagældende olietankbekendtgørelse (bekendtgørelsen § 29 af 24. oktober 1999), at den af sagsøgerne anvendte olietank, der var en kugleformet tank af polyethylen af mærket AJVA, skulle tages ud af brug senest 20 år efter nedgravningen, dog tidligst den 1. januar 2001. Tanken blev nedgravet i 1979 og var dermed ulovlig på tidspunktet for forureningsskaden.*
>
> *Således som forarbejderne til bestemmelsen er formuleret, lægger landsretten videre til grund, at bedømmelsen af, om der foreligger god eller ond tro i henhold til § 49, stk. 2, nr. 2, relaterer sig til de faktiske forhold omkring installationen.*
>
> *Da sagsøgerne allerede på tidspunktet for ejendommens overtagelse i februar 1998 var i besiddelse af en tankattest, hvoraf relevante oplysninger om tanken fremgik, herunder fremstillingsår, størrelse, diameter, fremstillingsmateriale og producent, og da sagsøgerne endvidere på pejlestokken kunne se, at der var tale om en kugletank, har sagsøgerne dermed haft kendskab til de faktiske forhold, der var nødvendige for at vurdere tankens lovlighed, hvilket i øvrigt er ubestridt. Som følge heraf har sagsøgerne ikke været i god tro om installationens lovlighed i den i bestemmelsen krævede forstand...'*

Der var således tale om, at tankejer var positivt vidende og oplyst om, at tanken var ulovlig og skulle sløjfes.

Det er derfor helt korrekt, når Landsrettens vurderer, at der ikke er forsikringsdækning for olieskaden, idet tankejer var i ond tro om tankens ulovlighed.

Det er derimod ikke tilfældet i forhold til nærværende sag om [klagerne].

De fik en sagkyndig til at udføre rørføring, og var ikke i ond tro om, at denne var forkert lavet.

Der er derfor ikke sammenlignelige forhold mellem de to sager, og dommen fra 2006 kan ikke lægges til grund for, at [klagerne] skulle være bragt i ond tro om rørføringens lovlighed.

I øvrigt bemærkes, at denne afgørelse er fremlagt af Topdanmark tidligere. Nævnet har således allerede behandlet og vurderet denne afgørelse i forbindelse med denne sag, og har således allerede taget stilling til, at de faktiske forhold i afgørelsen ikke kan ændre Nævnets vurdering af nærværende sag.

**1.4 MAD2011.419**
Topdanmark har allerede fremlagt denne dom under behandling af den oprindelige sag for Nævnet, men har nu genfremlagt dommen i tilknytning til spørgsmålet om [klagernes] burde-viden.

Det fremgår af afgørelsens side 2, at:

> *'Olietanken er ifølge en faktura fra … Traktorservice opstillet af firmaet den 14. december 2005, Kobberledningen mellem tank og oliefyr blev ikke udskiftet i den forbindelse.'*

Dette bekræftes ligeledes af tankejers forklaring i sagen på side 7.

På denne baggrund vurderede Landsretten, at tankejer ikke var i god tro omkring olierørets etablering, og således vidste eller burde vide, at rørføringen ikke opfyldte olietankbekendtgørelsen.

Denne vurdering af burde-viden er helt korrekt i forhold til de faktiske omstændigheder i den pågældende sag.

De faktiske omstændigheder er dog i klar modsætning til nærværende sag, hvor hele rørføringen blev udskiftet.

Der er således ikke forhold der kan føre til, at [klagerne] vidste eller burde vide, at der var tale om en ulovlig rørføring.

Ovennævnte afgørelse har således ikke betydning for vurderingen af nærværende sag, idet der var tale om helt andre faktiske omstændigheder end for [klagerne].

I øvrigt bemærkes, at denne afgørelse er fremlagt af Topdanmark tidligere. Nævnet har således allerede behandlet og vurderet denne afgørelse i forbindelse med denne sag, og har således allerede taget stilling til, at de faktiske forhold i afgørelsen ikke kan ændre Nævnets vurdering af nærværende sag.

**2. Nye informationer om entreprenørens forsikringsforhold til støtte for, at han ikke var sagkyndig**
Topdanmark har til støtte for, at … Service v/… ikke skulle være sagkyndig i olietankbekendtgørelsens forstand, oplyst, at … Service v/… er forsikret hos … Forsikring med branchekode 412000 - opførelse af bygninger.

I den forbindelse har Topdanmark fået oplyst, at … Service v/… i august 2015 anmeldte en forureningsskade ved opførelse af olietank, hvilken skade … har afvist at dække.

Indledningsvis bemærkes, at [klagerne] henvendte sig til deres nabo i forbindelse med, at olietanken skulle renoveres, idet han efter det oplyste, havde forskellige kompetencer i forhold til reparation.

Det er derfor korrekt, når Topdanmark angiver, at [klagerne] var oplyst om, at entreprenøren 'kunne lidt af hvert'. Herunder var [klagerne] oplyst om, af pågældende entreprenør, at han ligeledes kunne reparere rørføring på olietanken.

[Klagerne] var derfor i god tro om, at entreprenøren opfyldte betingelserne til en sagkyndig som de fremgår af olietankbekendtgørelsen.

I den forbindelse bemærkes, at der ikke kan påhvile en ikke-sagkyndig ejer af en olietank, at man skal undersøge en entreprenørs kompetencer yderligere ud over, at forespørge, om entreprenøren er i stand til at udføre arbejdet.

Således kan der ikke påhvile en forbruger pligt til, at undersøge en entreprenørs forsikringsforhold eller øvrige uddannelse eller certificering. Dette fremgår heller ikke af olietanksbekendtgørelsens § 32 og 40 som Topdanmark henviser til. Det må således være tilstrækkeligt, at entreprenøren selv oplyser, at han kan udføre opgaven.

Det kan derfor ikke ses som mangel på god tro, at entreprenøren havde oplyst for [klagerne], at han 'kunne lidt af hvert'. Dette kan sagtens være tilfældet samtidig med, at han også kan etablere en rørføring på en olietank korrekt.

Dette bekræftes af den dom, Topdanmark har fremlagt MAD2011.419, idet det på side 16 fremgår, at *'Retten finder heller ikke, at … havde nogen grund til at indse, at … Traktorservice, når de påtog sig opgaven, ikke var kvalificeret til at udføre den.'*

Endvidere fremgår af dommens side 16, at *'Den, der udfører reparationen, skal efter § 31 være særlig sagkyndig. Der stilles ikke efter bekendtgørelsen krav om særligt branchetilhørsforhold.'*

Det kan derfor ikke være en skærpende omstændighed, at entreprenørens virksomhed er registreret under branchekode 412000 - opførelse af bygninger. Dertil må bemærkes, at der i øvrigt ikke ses hjemmel i olietankbekendtgørelsen til, at forbrugeren skal undersøge den sagkyndiges branchekode.

I øvrigt bemærkes, at det må anses for at være sandsynligt, at andre virksomheder der udfører tankreparationer og udskifter olietanke, også udfører andet arbejde. Dette blandt andet henset til, at der ikke er krav om særligt branchetilhørsforhold og fordi der ikke er en specifik branchekode for udskiftning af olietanke. At entreprenøren således også udfører andet arbejde end udskiftning af olietanke kan ikke føre til, at skaden ikke er forsikringsdækket.

Afgørende for Nævnets vurdering er således, om entreprenøren fremstod og præsenterede sig som en, der udskiftede olietanke, hvilket han gjorde for [klagerne].

Parallelt kan man spørge sig selv, om det giver mening, at et krav mod eksempelvis en advokat skulle bortfalde blot fordi, advokaten ikke havde den rette forsikring. Det savner selvfølgelig mening, ligesom det savner mening, at entreprenørens øjensynligt manglende forsikring skulle have betydning for Topdanmarks dækningspligt.

Opsummerende er det eneste nye som Topdanmark har fremlagt således oplysninger om entreprenørens forsikringsforhold, hvilke forbrugeren ikke har pligt til at undersøge.

I øvrigt bemærkes, at entreprenøren selv troede, at han var forsikringsdækket. Således anmeldte han jo selv olieskaden til sit forsikringsselskab, men fik afslag.

Såfremt [klagerne] konkret havde spurgt entreprenøren, om han var forsikringsdækket, ville han derfor have bekræftet dette.

Det eneste forbrugeren således kan henholde sig til er, om den fagkyndige præsenterer sig som en, der udskifter olietanke, hvilket entreprenøren gjorde for [klagerne] i denne sag.

**3. Nye informationer om hvorvidt [klagerne] vidste eller burde vide, at der var tale om ulovlig rørføring**
Topdanmark har til støtte for, at [klagerne] vidste eller burde vide, at der var tale om en ulovlig rørføring, fremlagt to nye afgørelser samt yderligere bemærkninger til to tidligere fremlagte afgørelser.

Det afgørende for Nævnets vurdering er, om [klagerne] vidste eller burde vide, at der var tale om en ulovlig rørføring.

I henhold til de fremlagte afgørelser henvises til ovenstående gennemgang af disse.

Der er således ikke nye forhold der kan føre til, at [klagerne] var i ond tro om rørføringen eller entreprenørens sagkyndighed.

Topdanmark henviser til, at det i henhold til forarbejderne til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2 samt Østre Landsrets dom af 25. oktober og Vestre Landsrets dom af 14. februar 2017, er spørgsmålet om tankejerens viden eller burde-viden om de faktiske forhold, der medførte en ulovlig installation.

At der i de fremlagte afgørelser alle er faktiske forhold der medførte en viden eller burde-viden hos tankejer er behandlet ovenfor.

De fremlagte afgørelser er derfor rigtige.

De pågældende faktiske forhold er dog ikke til stede i denne sag, og der er ikke andre faktiske forhold der kan medføre, at [klagerne] havde en viden eller burde-viden om faktiske forhold ved rørføringen.

Der skal foretages en konkret og individuel vurdering i hver enkelt sag, og det faktum, at der i andre sager har været tale om faktiske forhold der medførte en viden eller burde-viden for tankejer kan ikke føre til, at samtlige tankejere automatisk har en viden eller burde-viden om faktiske forhold ved en olietank.

Dette fremgår også tydeligt af Nævnets afgørelse:
…
På baggrund af ovenstående bør Ankenævnets kendelse stadfæstes og Topdanmark bør anerkende at forsikringsdække skaden."

Selskabets advokat har hertil i brev af 4/9 2017 til nævnet bl.a. bemærket:

"Forsikringen omfattet af jordforureningslovens § 49 er en forsikring, der sikrer tankejerens økonomiske ansvar for påbud efter jordforureningslovens § 48. Forsikringen adskiller sig således væsentligt fra de almindeligt kendte ansvarsforsikringer, da formålet med forsikringen er at dække et offentligt retligt ansvar for påbud som følge af olieforureninger fra visse olietanke.

Forsikringsdækningen (og forsikringspligten) omfatter dog ikke de situationer, hvor tankejere vidste eller burde vide, at forureningen stammer fra installationer, som ikke opfylder offentlige myndighedskrav, som fremgår af den til enhver tid gældende olietankbekendtgørelse. Baggrunden er, at der i disse situationer vil være et ansvar, der ikke kan tegnes forsikring for.

Klagernes parallelitet til advokaters ansvar eller ikke ansvar ved manglende forsikring er derfor ikke korrekt, og situationerne ikke sammenlignelige.

Det ligger fast, at olierøret, hvorfra forureningen stammer, ikke var i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen. Klagerne har gjort gældende, at arbejdet med udskiftningen af røret blev udført af … Service v/...

Det fremgår udtrykkeligt af olietankbekendtgørelsen §§ 32 og 40, at både installationen af et nyt anlæg og vedligeholdelse af et anlæg skal udføres af en sagkyndig person.

En sagkyndig person defineres i olietankbekendtgørelsens § 6, stk. 22, som en person, som dels er tilknyttet en virksomhed, der udfører det aktuelle arbejde, dels på grund af erfaring eller uddannelse er kvalificeret hertil. Det fremgår også udtrykkeligt, at virksomheden skal have tegnet en erhvervs- og produktansvarsforsikring, som dækker netop det erhverv, der udføres.

… Service er forsikret som ejendomspasning, hvilket også er årsagen til, at ansvarsforsikringen har afvist skaden, da det netop ikke er den type arbejder, der er forsikret.

Kravet om, at installationer og reparationer af olieinstallationer skulle udføres af en sagkyndig person, blev indført netop for at undgå, at arbejdet blev udført uden den fornødne erhvervs- og produktansvarsforsikring var til stede.

… Service v/… er ikke forsikringsdækket, hvilket jeg har noteret mig ikke bestrides af tankejerne.

Det fastholdes, at nærværende sag ligner sagen i MAD 2011.419B (… Traktorservice). I begge sager undlod den ikke sagkyndige reparatør at sikre, at rørføringen var i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen.

Det følger endvidere udtrykkeligt af den foreliggende retspraksis, som tidligere er fremsendt til Ankenævnet for Forsikring, at det afgørende er, om tankejeren vidste eller burde have kendskab til de faktiske forhold, der gjorde, at installationen var ulovlig efter bestemmelserne i olietankbekendtgørelsen.

Det er fortsat Topdanmark Forsikring A/S' opfattelse, at klagerne vidste eller i det mindste burde have haft kendskab til de faktiske forhold omkring tankinstallationen, og dermed i det mindste burde have vidst, at installationen objektivt set ikke var i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen. Klagerne har i hvert fald ikke løftet denne bevisbyrde.

Ankenævnet for Forsikring bør derfor træffe afgørelse om, at Topdanmark Forsikring A/S' afvisning af forsikringsdækningen er berettiget.

I det mindste bør Ankenævnet for Forsikring træffe en afgørelse efter vedtægternes § 4 med henvisning til, at den fornødne bevisførelse i form af vidneforklaringer, herunder forklaring fra … Service v/…, ikke kan føres for Ankenævnet for Forsikring."

12. 90800

Klagernes advokat har i mail af 14/11 2017 til nævnet bl.a. bemærket:

> "Det bestrides fortsat, som redegjort for tidligere i nærværende samt sagsnr. 89680, at tankejere vidste eller burde vide, at der var tale om ulovlige installationer.
>
> Topdanmark fremfører ikke ny dokumentation eller anbringender i deres seneste skrivelse.
>
> Ankenævnet for Forsikring bør derfor træffe afgørelse om, at Topdanmark Forsikring A/S' afvisning af forsikringsdækningen er uberettiget.
>
> I øvrigt bestrides, at der er grundlag for at træffe en §4-afgørelse, idet det ikke er en nødvendig forudsætning for Topdanmarks forsikringsdækning, at der gives forklaring fra … Service v/..."

Forsikringsbetingelserne indeholder følgende bestemmelser:

> **"2. Hvem er sikret**
> Ejere af olietanke med et rumindhold under 6.000 liter, til hvilke der af Olieselskabet direkte eller gennem mellemhandlere leveres fyringsolie, og hvor 50 % eller mere af det areal, der opvarmes med olie fra den pågældende olietank, anvendes til beboelse. Ejeren kaldes i det følgende 'Sikrede'.
>
> **3. Hvad er sikret**
> Forsikringen omfatter jordforurening som følge af olieudslip på den ejendom, hvor de i pkt. 2 nævnte olietanke med tilhørende rørinstallationer er installeret, samt tilstødende arealer.
>
> **4. Hvornår dækker forsikringen**
> Forsikringen dækker i tilfælde af olieudslip fra de i pkt. 2 nævnte olietanke eller tilhørende rørsystemer, der konstateres i forsikringens dækningsperiode, såfremt miljømyndigheden har meddelt Sikrede påbud om undersøgelser, oprensning eller afværgeforanstaltninger.
>
> Det er en betingelse, at fyringsanlægget har været i brug eller kunne have været i brug umiddelbart før konstateringen af forureningen. Det er endvidere en betingelse, at anlægget har været i brug efter den 1. marts 2000.
>
> **5. Hvornår dækker forsikringen ikke**
> Forsikringen dækker ikke,
> - …
> - når forureningen stammer fra installationer, som Sikrede vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom, indeholdt i olietankbekendtgørelsen,
> - …"

**Nævnet udtaler:**

Sagen har tidligere været behandlet af nævnet under sagsnr. 89680, hvor nævnet bestemte, at selskabet skulle yde forsikringsdækning for den olieforureningsskade, der

hidrørte fra utætheder ved de ulovlige, mekaniske rørsamlinger ved klagernes olietank og olierørføring fra 2009.

Nævnet har på selskabets anmodning genoptaget sagen, idet der er tilkommet nye oplysninger i sagen. Nærværende kendelse erstatter således kendelsen af 15/3 2017 i sag nr. 89680. Nævnet henviser for så vidt angår sagens nærmere omstændigheder til sagsfremstillingen i sag nr. 89680.

Af nævnets begrundelse i sag nr. 89680 fremgår det bl.a.:

> "Klagerne fik i februar 2009 installeret ejendommens nuværende olietank samt olierørledninger. Klagernes advokat har oplyst, at den gamle tank fra 1970'erne skulle udskiftes i henhold til reglerne om sløjfning af olietanke.
>
> Olietanken af 2009 er en overjordisk 1200 liter tank placeret i en garage 15-20 m fra huset. Rørføringen er nedgravet mellem hus og garage.
>
> Den 12/11 2014 konstaterede klagerne, at olieinstallationen havde lækket, idet der var en utæt samling mellem rørføring og olietank. Af ingeniørfirmaets feltnotat af 24/11 2014 fremgår, at spildet må forventes at være mindst 300 liter. Ingeniørfirmaet anfører videre, at olieinstallationen er udført med mekaniske samlinger undervejs på rørføringen, hvilket ikke er tilladt i henhold til olietankbekendtgørelsen.
>
> Installationen blev i 2009 udført af ... Service v/..., som efter det oplyste er en enkeltmandsvirksomhed, der har eksisteret siden 1993, og som er klagernes nabo.
>
> Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at det af forsikringsbetingelsernes punkt 5 fremgår, at forsikringen ikke dækker, når forureningen stammer fra installationer, som sikrede vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom, indeholdt i olietankbekendtgørelsen.
>
> Nævnet lægger til grund, at olieinstallationen som følge af de mekaniske rørsamlinger ikke opfylder forskrifterne i olietankbekendtgørelsen.
>
> Nævnet finder efter en samlet vurdering af sagen, at selskabet ikke har bevist, at klagerne vidste eller burde have vidst, at installationen ikke opfylder de krav, der følger af olietankbekendtgørelsen.
>
> Nævnet bl.a. har lagt vægt på, at klagerne i 2009 har ladet installationen udføre af en montør, der var CVR-registreret med egen virksomhed i godt 15 år. Nævnet finder, at selskabet ikke har godtgjort, at der var omstændigheder, som burde have fået klagerne til at indse, at montøren muligt manglede sagkundskab eller erfaring til at udføre en lovlig og forsvarlig installation. Nævnet bemærker, at der ikke ud af olietankbekendtgørelsens bestemmelser om brug af sagkyndig montør kan udledes et egentligt autorisationskrav til den sagkyndige.

> Nævnet har også lagt vægt på, at ulovligheden omkring rørsamlingerne vedrører tekniske forhold, der ikke kan antages at være en almindelig forbruger bekendt. Det kan ikke antages, at en almindelig forbruger af egen drift ville kunne opdage, at der foreligger en ulovlighed som den omhandlede ved installationen uden at gøre en ganske betydelig indsats med at sætte sig ind i tekniske myndighedskrav til installationen. Nævnet finder, at det ikke kan anses for uagtsomt, at klagerne har henholdt sig til, at installationen er udført af en professionel erhvervsdrivende.
>
> Nævnet finder herefter, at selskabet skal anerkende at yde forsikringsdækning for forureningsskaden fra olietanken af 2009.
>
> Nævnet bemærker, at nævnet ikke har taget stilling til erstatningsopgørelsen, herunder om den konstaterede olieforurening i det hele stammer fra den olietanken af 2009, eller om der også delvist er tale om ældre forurening fra andre forureningskilder."

Selskabet har fastholdt, at skaden kan afvises med henvisning til forsikringsbetingelsernes punkt 5, hvorefter forsikringen ikke dækker, når forureningen stammer fra installationer, som sikrede vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom, indeholdt i olietankbekendtgørelsen.

Selskabet har blandt andet anført, at det efter modtagelsen af nævnets kendelse nr. 89680 har konstateret, at ... Service v/... er registreret under branchekode 412000 – opførelse af bygninger – og at virksomheden er forsikret som "ejendomspasning" og ikke til arbejde med udskiftning af olietanke. Selskabet har videre konstateret, at ... Service v/... i august 2015 anmeldte en olieforureningsskade til sit forsikringsselskab, der afviste skaden med henvisning til, at skaden var sket som følge af arbejde, som ... Service v/... ikke havde tegnet forsikring for.

Af § 32, stk. 1, i olietankbekendtgørelsen fremgår det, at "Den ejer eller bruger, som vil etablere et anlæg på under 6.000 l, skal sikre, at installeringen udføres af en sagkyndig". Af § 6, nr. 22, fremgår det, at der ved sagkyndig forstås: "Person, som dels er tilknyttet en virksomhed, som udfører det aktuelle arbejde, og dels på grund af erfaring eller uddannelse er kvalificeret dertil. Virksomheden skal have tegnet en erhvervs- og produktansvarsforsikring, som dækker den pågældende type arbejde".

Nævnet finder, at pligten til at tegne en erhvervs- og produktansvarsforsikring, som dækker den pågældende type arbejde, efter olietankbekendtgørelsen påhviler virksom-

heden, og at det ikke i sig selv kan anses for uagtsomt for en tankejer, at vedkommende som kunde hos virksomheden ikke af egen drift undersøger virksomhedens forsikringsforhold nærmere forud for indgåelse af en aftale om, at virksomheden skal foreståå en udskiftning af olietankanlægget.

Nævnet finder det efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder fortsat ikke godtgjort, at klagerne burde have indset, at montøren muligt manglede sagkundskab eller erfaring til at udføre en lovlig og forsvarlig installation, eller at klagerne vidste eller burde have vidst, at olieinstallationen ikke opfylder de krav, der følger af olietankbekendtgørelsen.

Nævnet finder derfor, at selskabet skal anerkende at yde forsikringsdækning for forureningsskaden fra olietanken af 2009.

Det, som selskabet i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

---

Selskabet, Topdanmark Forsikring A/S, skal yde forsikringsdækning for den olieforureningsskade, der hidrører fra utætheder ved rørføringen ved klagernes olietank af 2009.

Klagegebyret tilbagebetales.

Peter Thønnings